

ИЗБОР

II

кунем се да је шизофренија као пас бескостан
који деље мој желудац
и мом желуцу удоваљава
шта је то осама

попут шизофреније осама ме затвара
кунем се она ме затвара када сам са Збигњевом
Инго и кад нисам она ме затвара
у кућу Спаситеља а онда истерује из куће

непорочности она ме увек истера
из куће непорочности под прозоре нечије

XVI

шизофренија је дом
божји од како сам оболео
други пут и пробудио се
у љубавној грозници

Господе повикао сам ево ме
спремног да заволим ствари
интимне и безграничне
ко пас сам се вратио

Теби стварима интимним
и безграничним које никад
нисам имао сигурно су ме зато
држали овде тако дуго

CXVIII

рецимо то отворено данас су нам сувишни
књижни фондови прочитај читуљу
Стефана Пјотра Стшешњевског (1928–2006)
или Данијеле Гломбињске (1921–2006)

и зато мани причу о безданим породичним
библиотекама ништа од тебе нећу узети
али не иди од мене напиши неизоставно
и неодложно дуго писмо по повратку

у Велике Очи опрости драги мој
књижни фондови нису нам данас насушни
за живот и с тим се помири
прочитај читуљу Ченстоховљанке Гломбињске

XI

жене с којима сам проводио ноћи нису криле
да су провеле ноћ са мном и нису се стиделе
кад нас је зора затекла голе с обе стране времена
те жене су желеле да то време зауставе

и да прошло време памте као дете
које им је испало из утробе и утом издахнуло
мушкарци с којима сам провео ноћи нису крили
да су провели ноћ крај тог детета

XXX

и даље ћу тумарати
безимен у твојим сновима
и текстовима: заменићу себе
тобом макар

ноћас јер се у некоме треба
затурити али дошао је отац
пошто је оставио виле и уништио све моје
дневнике (не мари

што су рашчеречени) у животу
се не рачунају само добре
песме него и фушерај
који највише говори о нама

XXXIV ОДЛОМАК МОЛИТВЕ

прва врата била су прљава
и друга и трећа могао је
отворити само Господ Бог
који ме је надахнуо (то јест

интервенисао) гурнуо их мислећи
на мене како бих досегнуо небо
тада је Господ рекао: „истина,
не долазиш чист

али код мене нико не дође
беспрекоран сем текста
(у ком настојимо да се покажемо у најбољем
светлу) сем ево ове молитве“

XXXVI ОДЛОМАК ОПТУЖБЕ

поред мајке на клупи крај пећи
седеће брадоња
Олекса Букита звани Вернихора коме
сам захвалан за многу причу

не знам међутим зашто Букиту
нису депортовали 1947. године
Хрудњиху су својски бубетали
буве терали сваком од нас

после тако нечег тај би занемоћао
па репом заковрнуо

XL

песма од главе смрди
мада се то по мени
не види згутај ту прекрасну
таблету што је вуцараш са собом

и постаћеш још
стварнији твоје мисли се
неће тискати час овде
час онде посвуда

већ у једном светлом храму
који се уздиже пред тобом

XLIII

подбацује ми лева нога
а жалим се и на десну
болестан прст на левој ноzi
отежава ми кретање (скакућем из текста

у текст) зацело зато се
у мојим песмама ништа не дешава
али у мојим песмама увек је било
више квара него где другде

а и добрано прекрасних имена
сећам се из детињства Ургалских
и Швиталских о којима у поезији
нико није ни бекнуо а требало је

(С њољској превела **Милица Маркић**)